

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Svar på spørgsmål:

Hamas' offentliggørelse af deres nye manifest

Spørgsmål:

Hamas erklærede mandag d. 01.05.2017 fra Doha (Qatar), at de accepterer en palæstinensisk stat med grænserne fra 1967 som værende "en formel for et fælles nationalt kompromis". Samtidig er sætningen "tilintetgørelse af Israel" blevet fjernet, og bevægelsen erklærer sin uafhængighed fra "Det muslimske Broderskab"... Mit spørgsmål til dette består af to dele:

Har Hamas' offentliggørelse af deres nye manifest en forbindelse til forhandlings-freds løsninger, som den nye amerikanske administration har lagt for dagen?

Eller:

Er denne "omvæltning" i Hamas' mål sket under en europæisk påvirkning med en linje som er uafhængig af amerikansk politik?

Svar:

For at forstå motiverne bag og betydningen af offentliggørelsen af det nye manifest kaldet "manifestet for principperne og de generelle politikker for Hamas", og dets forbindelse til USA og Europa... Gennemgår vi følgende:

Resultaterne af PLO's afkald og indrømmelser, og derefter Hamas' adaption af samme linje:

1. PLO, som værende den såkaldte "repræsentant for Palæstina", gav afkald på 80% af Palæstinas jord (de områder som blev besat i 1948), under påskuddet om at få en ministat på de områder, der blev besat i 1967. Men i stedet for, at jøderne, som gengæld for PLO's afkald på Palæstinas jord, anerkendte det resterende Palæstina (1967-områderne), anerkendte de PLO! Den jødiske stat og vesten generelt forvandlede endda, hurtigt og med succes, den spirende entitet som voksede ud af PLO, "det palæstinensiske selvstyre", til en sikkerhedsvagt for den jødiske entitet, i henhold til den skæbnesvangre Oslo-aftale, og med en serie af forræderiske indrømmelser fra dette styre under påskud om at fremme fredsprocessen. USA og Europa er klar over, at den hovedsagelige forhindring i vejen for at opnå den såkaldte fred, er den jødiske entitets afvisning af at komme med nogen form for indrømmelser, selv ikke små, under sikkerhedsmæssige påskud. PLO er til gengæld kommet med kolossale indrømmelser og er klar til at komme med flere, til gengæld for en løsning, som kan kaldes "en palæstinensisk stat", selv hvis denne er uden våben og uden suverænitet. Men til trods for ovenstående, vil den jødiske entitet have endnu flere indrømmelser, fordi denne entitet og alle andre ved, at den underdanige ikke ser alvoren i ydmygelse.

2. Hamas vedblev med at komme med bombastiske udtalelser imod PLO's indrømmelser over for den jødiske entitet, til gengæld for en ministat på 1967-områderne, hvilket gjorde, at det palæstinensiske selvstyres position var svag i de forhandlinger, som kom i kølvandet på underskrivelsen af Oslo-aftalen. Den lumske plan var derfor at inddrage Hamas i magten under besættelsen, for at de derved kom i interaktion med den jødiske entitet og accepterede forhandlinger om en ministat i 1967-områderne, hvilket automatisk leder til en anerkendelse af den jødiske entitet!

Fordi at PLO deltager helhjertet i vestens planer om at få Palæstinas folk på knæ og drive dem til at acceptere den jødiske entitet, deltog PLO i vestens komplot om at få Hamas til styret under besættelsen... PLO deltog i dette både fra kulisserne og helt åbenlyst, fordi organisationen udmærket var klar over, at bestridelse af styret under besættelsen i sidste ende ville drive Hamas til samme tilstand som Fatah-bevægelsen og PLO. Således vandt Hamas det legislative valg i 2006, hvorefter resten af fraktionerne afviste at danne en national enhedsregering med Hamas. Formålet med denne afvisning var at få Hamas til at bestride styret under besættelsen. Samtidig var Qatar i gang med at intensivere sin kontakt med Hamas og erklære sin støtte til bevægelsen. Dette førte til Hamas' overtagelse af hele Gazastriben.

Med Hamas' enevældige styre på Gazastriben var fældningen af bevægelsen fuldkommen, idet den jødiske entitet nægter at samarbejde med Hamas om varetagelsen af de to millioner mennesker, som udgør Gazastribens borgere, ud fra dens stempling af Hamas som en "terrororganisation".

Egypten strammede på sin side grebet om Hamas i Gaza, særligt efter Al-Sisis magtovertagelse. Således blev Gazastriben, og Hamas' styre heri, klemte i en bidetang bestående af den jødiske entitet på den ene side og Al-Sisis styre på den anden. Det palæstinensiske selvstyre i Ramallah (PLO) fuldkommengjorde dette greb rundt om Hamas, som værende den anerkendte part som kunne samarbejde med den jødiske entitet om Gazastriben.

Derved har Hamas været ude af stand til at sikre de basale livsfornødenheder for de mennesker, de har under deres styre... Således bragte Hamas sig selv i en situation, hvor de stod over for to onder, grundet deres styre i Gazastriben under besættelsen, i henhold til Qatars råd: Enten at lade styret bryde sammen og dermed lade Abbas' styre genovertage Gazastriben, hvilket Hamas afviste... Eller at efterleve støtternes krav, særligt Qatars, om at formilde standpunkterne i forhold til den jødiske entitet og opbygge en slags forhold til denne, samt et åbenlyst samarbejde om løsningsforhandlingerne, herunder ministaten i 1967-områderne! Enhver person med politisk bevidsthed var klar over, at en magtovertagelse under besættelsen uundgåeligt ville lede til et samarbejde med besætteren, accept og støtte til forhandlingerne med den jødiske entitet og degradering af modstandskampens mål til at dreje sig om oprettelsen af en palæstinensisk stat på 1967-områderne, med alle de indrømmelser til den jødiske entitet, som dette indebærer. Det er selvsagt, at uvidenhed i en så alvorlig og indlysende sag ikke er en godtaget undskyldning.

3. Alle de udtalelser, som er kommet fra Hamas' ledere om manifestet, understreger, at formålet med det er at skabe større accept af bevægelsen i det internationale samfund, at bevare bevægelsens styre i Gaza, samt at skabe enighed om at gøre bevægelsen til en faktor i løsningen på den palæstinensiske sag, hvilket betyder eliminering af snakken om Hamas som en forhindring i vejen for løsning af den palæstinensiske sag gennem forhandlinger. Blandt disse udtalelser er følgende:

- a. Khalid Meshal udtalte: "*Manifestet følger forandringerne og afspejler Hamas' praksis, tænkning og vision. Beslutningen om at udforme manifestet blev taget for fire år siden, og selve udformningen blev igangsat for to år siden...*" (Noon Post d. 01.05.2017)

Meshal udtalte også: "*Hamas har valgt en ny vej, som er præget af udvikling og fleksibilitet, uden at afvige fra fundamentene og rettighederne.*" (Alarabiya.net d. 01.05.2017)

Meshaal tilføjede under pressekonferencen: *"Vi er nået til enighed om at udforme et politisk manifest, som afspejler udviklingen af Hamas' politiske tanke og praksis... Vi stræber ikke efter nogen krige, men efter befrielse og frigørelse fra besættelsen... Efter vedtagelsen af manifestets endelige tekst, havde vi et møde, der varede ni timer, med et panel af eksperter i international lov, for at modtage deres bemærkninger. Hamas viser med manifestet, at bevægelsen udvikler og fornyer sig intellektuelt og politisk, ligesom det er tilfældet i modstandskampen..."* (Maannews d. 02.05.2017)

- b. På spørgsmålet om manifestets vigtighed for Hamas, internt og eksternt, svarede Hamas' talsmand, Fawzi Barhoum, følgende: *"Dette manifest har stor betydning for den nye generation i bevægelsen, som efterlyser fleksibilitet, udvikling, oplyst tænkning og tidssvarende, idet det åbner nye horisonter for beskæftigelse med samfundet, definerer konturerne og naturen af kampen mod fjenden, redefinerer formerne for beskæftigelse med andre og for åbenhed over for verden"*. Barhoum tilføjede: *"Lyt da direkte til Hamas, og ikke til hvad dens modstandere og fjender siger om den, således at jeres kompas ikke kommer på afveje i måderne, hvorpå bevægelsen behandles."* (Noon Post d. 02.05.2017)

4. Manifestets paragraffer siger følgende:

Paragraf 8: *"Hamas-bevægelsen forstår islam som en størrelse, der dækker alle livets aspekter, at den har kapacitet til at behandle enhver tid og sted, samt dens midtsøgende tolerante ånd. Bevægelsen er ligeledes overbevist om, at islam er fredens og tolerancens deen, og under den lever de forskellige religiøse grupper i sikkerhed. Bevægelsen er ydermere overbevist om, at Palæstina har været, og vil vedblive med at være, en model for sameksistens, tolerance og kulturel innovation."*

Den sameksistens og tolerance, der er tale om her, er med jøderne, hvilket vil sige, at man afslutter fortidens kapitel og starter et nyt med sameksistens og tolerance. Dette er et tegn på en høj grad af ansvarsløshed, og samtidig et tegn på, at formålet med erklæringen af manifestet er at præsentere bevægelsen for Europa og USA i en form, som de kan acceptere og anerkende som en part i den palæstinensiske konstellation.

Paragraf 34: *"Den palæstinensiske kvindes centrale rolle i opbygningen af nutiden, fremtiden og det politiske system..."*

Denne tekst kommer ikke i en kontekst om islams højnelse af kvindens status, men som en tilnærmelse til vestens opfattelser om de såkaldte "kvinderettigheder", som udelukkende er et middel til at angribe den islamiske kultur, og ikke et reelt krav om kvindens rettigheder, idet at vesten end ikke kræver af sig selv, ikke at dræbe den muslimske kvinde i Irak, Syrien og Palæstina. Vesten kræver derfor ikke reelt beskyttelse af kvindens liv, men bruger ideen om kvindens frihed belejligt til at angribe den islamiske kultur.

5. Med disse udtalelser og tekster fra manifestet bliver det tydeligt, hvad formålet er: Manifestet fjerner den ideologiske facade, som såede tvivl om bevægelsen i vesten, selvom denne kun var en facade! Manifestet giver ydermere bevægelsen et pragmatisk udgangspunkt tømt for enhver islamisk ideologisk dimension. Dermed ønsker bevægelsen at positionere sig et sted, hvor den ikke bliver beskyldt for at være en forhindring for fredsløsninger. Dette indebærer at åbne døren for forhandlingsløsninger og støtte dem som værende et "fælles nationalt kompromis". Offentliggørelsen af Hamas' manifest falder endda sammen med en mulig påbegyndelse af forhandlinger mellem det palæstinensiske selvstyre og den jødiske entitet. Offentliggørelsen af manifestet d. 01.05.2017 er tydeligvis i sammenfald med Abbas' besøg i Washington d. 02.05.2017.

De sproglige spidsfindigheder om Islam og manglende anerkendelse af den jødiske entitet har ingen værdi. For hvordan skal man få Hamas' accept af en palæstinensisk stat med 1967-grænserne til at passe med ikke at anerkende den jødiske entitet? Hamas' erklæring om accepten af en palæstinensisk stat med 1967-grænserne, som værende "et fælles nationalt kompromis" er kun starten på indrømmelserne fra Hamas' side. Denne scene minder om det som PLO foretog sig af skridt og gradvis given afkald, indtil organisationen forvandlede sig til en tjener for den jødiske entitet.

Som det fremgår tydeligt, ligger Hamas' styre i Gaza, siden valget i 2006 og den efterfølgende magtovertagelse, ikke langt fra at tage samme gradvise skridt i at give afkald, særligt efter Meshaa's tale i Damaskus d. 25.06.2009, hvor han erklærede, at han ville have en stat med 1967-grænserne.

På daværende tidspunkt udgav vi en løbeseddel med titlen: "Hamas' styre følger i Fatahs fodspor skridt for skridt!!", hvori vi sagde: "Da Fatah-bevægelsen blev etableret i 60'erne i det forrige århundrede, erklærede bevægelsen, at den adopterede kamp for befrielse af Palæstina fra floden til havet, men det endte med at bevægelsen gav floden og havet væk, samt det som ligger derimellem! Fatahs styre har anerkendt den jødiske entitet i det meste af Palæstina, og forhandler med den om en stat i det resterende med amerikansk varetagelse... Men trods alt dette, efter flere års forhandlinger, og indtil i dag, har bevægelsen intet fået... To årtier efter blev Hamas oprettet og startede i samme fase som Fatah: Den erklærede, at den adopterede kamp for befrielse af Palæstina fra floden til havet, begyndte at kritisere Fatah-bevægelsen for dens anerkendelse af jødestaten, for at den kræver en palæstinensisk stat med indskrænkede grænser til 1967-områderne og for at kaste sig i favnen på USA... Derefter endte Hamas også med at kræve en palæstinensisk stat med 1967-grænserne, ved siden af jødestaten i det meste af Palæstina! Bevægelsen rækker sin hånd frem til USA for at forhandle om opfyldelsen af dette! I en tale, som Khaled Meshaal holdt i Damaskus d. 25.6.2009, sagde han ligeud: "Hamas ønsker en stat med 1967-grænserne og rækker sin hånd ud for at forhandle med USA om dette!"

Således gik der otte år, med gradvise indrømmelser, det vil sige det dobbelte af den periode, som Meshaal nævner i forbindelse med Hamas' nuværende manifest, hvor han siger: "*Det politiske manifest følger trop med forandringerne og afspejler Hamas' praksis, tænkning og vision. Beslutningen om at udfærdige det politiske manifest blev taget for fire år siden, og formuleringsprocessen blev igangsat for to år siden...*" (Noon Post, d. 01.05.2017). Denne given afkald begyndte derfor for lang tid siden, forskellen er bare, at Meshaal på daværende tidspunkt nævnte en enkelt del, hvorimod han nu har tilføjet andre dele. Han nævnte dengang en stat med 1967-grænserne, men beholdte destruktion af jødestaten i sit program, og beholdt Hamas' forbindelse til det muslimske broderskab, mens han nu har givet afkald på disse to elementer i takt med de gradvise indrømmelser. En anden forskel er, at i fortiden var det blot en tale, hvor man sagde ting, mens det nuværende er et vedtaget politisk manifest!

Hamas' manifest og dets forbindelse til de amerikanske løsningsprojekter

1. I lyset af den eksplosive udvikling i begivenhederne i den arabiske verden, særligt i Syrien, og det anspændte forhold mellem USA og Nordkorea, er den palæstinensiske sag ikke presserende højt prioriteret for den nuværende amerikanske administration. Derfor er USA ikke i tidspres, hvad angår denne sag. USA ser på mulighederne for løsninger på den palæstinensiske sag, og undersøger muligheden for at indlede forhandlingerne mellem araberne, særligt palæstinenserne, og den jødiske entitet, og afventer hvad der sker. Dette bekræftes af en nyhed rapporteret af BBC d. 11.03.2017: "*Nyhedsbureauet Reuters citerer Nabil Abu Rudeina, talsmanden for den palæstinensiske præsident for at sige, at Trump har sagt til Abbas, at han har et ønske om at undersøge, hvordan man kan genoptage forhandlingerne og understrege 'sin forpligtelse til en fredsproces, der leder til reel fred'*".

Trump sagde ligeledes til en fælles pressekonference med Abbas i Det Hvide Hus: *"Jeg vil gøre alt, hvad der er nødvendigt... Jeg vil gerne agere som mellemmand, mentor eller dommer mellem de to parter og vi skal nok få dette gjort..."* (Russia Today d. 04.05.2017). Det betyder, at USA ikke fremlægger konkrete løsningsforslag for Palæstinasagen, indtil USA formår at gennemføre en fase i enten krig eller beroligelse af spørgsmålene om henholdsvis Syrien og Nordkorea.

Trump har ikke nogen konkret plan for genoptagelse af forhandlingerne, ej heller en idé om den type af fredsproces han ønsker. Derfor er dette ikke andet end en sonderingsrunde og løs snak med parterne i Palæstinakonflikten. Trump ønsker desuden, at parterne skal mødes ansigt til ansigt for at blive enige om de løsninger, de ønsker, eller rettere sagt, de løsninger som den jødiske entitet ønsker!

Derfor kræver USA direkte forhandlinger: *"USA's FN-ambassadør, Nikki Haley, mødtes med den palæstinensiske FN-ambassadør, Riyad Mansour, for første gang forrige tirsdag. På et senere tidspunkt skrev hun på Twitter, at palæstinenserne skal mødes direkte med israelerne (i direkte forhandlinger, i stedet for at gå til FN for at opnå resultater...)"* (BBC d. 11.03.2017)

2. Den nuværende amerikanske administration støtter den jødiske entitet stærkere end tidligere administrationer. Det skyldes, at USA kan se, at Mellemøsten er i en stormfuld tilstand, med revolutioner som afviser den nuværende tilstand med alle dens aspekter. Hvis USA, på nuværende tidspunkt, har evnen til at modstå revolutionerne gennem de regimer, som er i den islamiske verden, er det ikke sikkert, at de har den samme evne i den nære fremtid, grundet den tiltagende svækkelse, der har ramt disse regimer, hvoraf nogle endda er ved at krakelere. Som resultat er den jødiske entitets betydning i den amerikanske strategi igen vokset, og den har fået høj prioritet i tjeneste for de amerikanske interesser efter den svækkelse, der har ramt de arabiske regimer. Derfor er det, som forekommer som underlige tilbud fra Trump-administrationen, såsom en mulig skrotning af to-statsløsningen og vedtagelse af en en-statsløsning, eller flytning af den amerikanske ambassade til Jerusalem, skønt USA undviger at efterkomme dette tilbud, et udtryk for den store fare som USA fornemmer for sine interesser over for muslimernes revolutioner, hvilket får USA til at fokusere sin støtte til den jødiske entitet, i en tro på at denne kan beskytte USA's interesser i lyset af den svækkelse, der har ramt USA's agenter i området...
3. Et udtryk for denne interesse og støtte til den jødiske entitet er Trumps anmodning til palæstinenserne om at stoppe tilskyndelse mod den jødiske entitet: Under sit første møde med Abbas, onsdag d. 03.05.2017, opfordrede Trump de palæstinensiske ledere til *"at tale med en samlet stemme mod tilskyndelse til vold mod israelerne..."* (Reuters d. 04.05.2017) Dertil skal lægges de uretfærdige betingelser, som Trump opstiller til palæstinenserne, hvis de vil have to-statsløsningen: Hjemmesiden Al-monitor skrev d. 02.05.2017: *"Det, der vækker mest bekymring hos de palæstinensiske forhandlere, er de amerikanske betingelser for genoptagelse af fredsforhandlingerne, som den amerikanske udsending, Jason Greenblatt, fremlagde i marts, da han mødte de palæstinensiske og arabiske ledere. Den amerikanske plan, som består af ni punkter, indeholder betingelser, som USA har lagt for at acceptere to-statsløsningen, heriblandt nødvendigheden af en palæstinensisk sikkerhedsreform i samarbejde med Israel, et stop for de åbne checks, der bliver sendt til Gaza, samt bevis for at palæstinenserne er modstandere af terror gennem praktiske foranstaltninger"*.

Europas forhold til Hamas' manifest, og hvorvidt Europa har sin egen linje, uafhængigt af USA?

De europæiske lande er for svage på nuværende tidspunkt til at have projekter, som er uafhængige af USA. Selvom at det pro-britiske Qatar har haft en betydelig rolle i sagen, betyder dette ikke, at Europa er i stand til at finde en løsning på den palæstinensiske sag uafhængigt af USA. Hvorom alt er, så er en anerkendelse af den jødiske entitet og forhandling med denne et krav fra hele vesten, hvilket USA og Europa er enige om.

Desuden er Storbritannien, særligt efter indledningen af processen om udtrædelsen fra EU, mere end nogensinde, klar til at gå ved USA's side i løsningen af den palæstinensiske sag, uden at lægge forhindringer i vejen. Trump-administrationen anerkender på sin side nogle af Storbritanniens interesser og er klar til at kaste noget bytte til briterne, særligt fordi både den amerikanske og europæiske side står over for kolossale islamiske farer og ser disse på tæt hold i den oprørte arabiske islamiske region, og hele området kan være tæt på at komme uden for vestens kontrol.

Vi gentager det, vi altid siger:

Fatahs og Hamas' anerkendelse af to stater i Palæstina gør ikke den jødiske entitet legal i Islam, idet Fatah og Hamas ikke er Islam og muslimerne. Disse er derimod få mennesker, som er afvejet fra den rette vej. Palæstina er derimod velsignet islamisk jord, den islamiske Ummahs ejendom. Den er i den islamiske Ummahs hjerte og sind, idet Allah (swt) bandt Al-Aqsa til den mægtige begivenhed, Israa og Miraaj:

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

Lovprist være Han, der lod sin tjener rejse om natten fra Al-Masjid Al-Haraam til Al-Masjid Al-Aqsa, hvis område Vi har velsignet, for at vise ham nogle af Vore tegn. Han er Den Althørende og Den Altseende

[Al-Israa: 1]

Dette er Palæstina, og dets løsning ligger ikke i hånden som er rakt til USA for at forhandle om tostatsløsningen eller forhandle med den jødiske entitet, selv hvis denne reelt trækker sig fra de besatte områder i 1967, idet enhver håndslængde af Palæstina, som blev besat i 1948 eller i 1967, er det samme ud fra Islams syn. Denne velsignede jord er blevet vandet med den islamiske hærs martyrblod gennem det islamiske kalifats æraer, indtil der ikke er en håndslængde af Palæstina, hvor der ikke er faldet en martyr, eller hvor der ikke er støv fra en mujahids hest.

Palæstina har siden Israa og Miraaj været, og er stadig, en amanah (betroelse) i muslimernes varetægt. Ingen fri muslim har lov til at forråde denne amanah. Den Stærke, Almægtige Allah siger:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

I, der har Iman! Forråd ikke Allah og Sendebuddet og forråd ikke den amanah, der er betroet jer, når I dog ved besked! [Al-Anfal: 27]

15. Sha'ban 1438 H.

12. maj 2017